

De Zwarte Madonna, Moeder van Donker en Licht

In 2015 verscheen het boek *de Zwarte Madonna van Oer-tot Eindtijd. De Moeder van Donker en Licht en haar dochter Maria Magdalena* van de hand van Annine van der Meer. In hoofdstuk 1 van dit boek beschrijft zij diverse wetenschappelijke disciplines die een modern licht werpen op het verschijnsel van de Zwarte Madonna. In het volgende artikel doet zij verslag van een lezing die zij op 17 september in Wateringen voor de Vrije Visie gaf.

De parel en de oester. In Augustus 2015 is in Zeeland – vlak voor het begin van het oesterseizoen – een oester geopend waarin niet een maar zelfs 21 kostbare parels zaten. Het oesterdier wist in zijn zwarte en bultige oesterschelp 21 zandkorrels te transformeren tot een kostbare schat. Het is als de Zwarte Madonna die vanuit de ruwe bolster van onze aardse en fijnstoffelijke lichamen, ons doet bewust worden van de parel van licht in ons hart.

Het Lied van de Parel. De Handelingen van Thomas vermelden hoe de apostel Thomas op reis gaat naar India en hier gevangen wordt genomen.¹ In de gevangenis zingt hij voor medegevangenen het *Lied van de Parel*. Hij bezingt een koningspaar in de lichtwereld, een Vader en een Moeder. Zij zenden hun jonge koningskind, een Zoon, uit. Hij moet in een veel lager gelegen land van duisternis afdalen en een draakslang een parel ontfutselen. Voordat het jonge kind op pad gaat, griffen zij een contract in zijn hart, opdat het zijn afkomst en opdracht niet vergeet. In een lange reis met diverse haltepunten, daalt het Kind af.

1. De Zwarte Madonna, de Moeder van de kosmos

Over het donkere veld en het eerste licht. Ooit was er een donker vormloos veld. Het wil zichzelf, het wil vorm krijgen en zich manifesteren. Het roept in zichzelf twee krachten op: een kracht die in

het centrum samenbalt en een kracht die aan de buitenrand van de cirkel blijft. Het trilt en de spanning neemt toe. Daarna baart dit veld in een explosie van licht een Eerstgeborene: een Zoon-Dochter, de centrale zon van het universum. Sommigen noemen deze eerste en tweede kracht de Vader en de Moeder. De derde kracht wordt wel Christus-Sophia genoemd. Sommigen spreken van het Woord, de Logos, anderen van de Oerklank AUM. Of noemen het derde verbindende beginsel Shiva- Shakti. De essentie is: vrouwelijk en mannelijk werken vòòr den Beginne samen en verwekken in den Beginne een *derde* kracht: een *man-vrouwelijke*. Zie hier de driehoek van de *oer-drie-eenheid*.

Licht en duister in ons. Laten wij het *Lied van de Parel* op onszelf betrekken, want zo is het ook bedoeld. Als koningskinderen zijn wij vanuit de eerste zon van licht als lichtvonken op reis gegaan door de donkere kosmos. Uit die centrale zon dalen wij als zonnestrallen af. We worden ter bescherming 'ingepakt' in diverse klederen. Energie verandert van vorm wanneer deze afkoelt. Waterdamp en stoom worden water en bij verdere afkoeling ijs. De lichtvonk wordt bij wijze van spreke door een soort oesterschelp beschermt. Zo draagt de mens drie delen in zich. Als *eerste* de geest of de lichtvonk; als *tweede* de ziel met de omhullende klederen als 'inpakpapier' en als *derde* het lichaam of de schelp. De mens is *drieledig* en spiegelt daarmee de oerdriehoek van het Begin.

De Donkere Moeder en de ziel. De Donkere Moeder vind je in de fijnstoffelijke en stoffelijke kleding die de lichtvonk omhullen; vergelijk de kleding waarin het koningskind zich vermomt bij zijn afdaling naar het duistere land in de diepte. Zij lijkt op het schelpdier dat vanuit de baarmoederlijke omhulling van de oesterschelp uit een klein zaadje een lichtende parel ontwikkelt.

In slaap vallen en wakker worden. In het *Lied van de Parel* komt het Koningskind, de Zoon, die als kind van beide Ouders tegelijk ook de Dochter is, in het land van de draakslang. De mensen geven hem zwaar voedsel. Het Kind valt in slaap en vergeet herkomst en missie. De Ouders in de lichtwerelden zijn diepbedroefd. Uiteindelijk zenden zij hun Kind een brief. Na het lezen hiervan herinnert hij/zij zich dat wat in zijn hart gegrift staat. Het neemt de parel en reist terug omhoog.

Ook wij zijn in slaap gevallen. Onze collectieve situatie op aarde is te vergelijken met de in slaap gevallen Eerstgeborene. Wij zijn verdoofd door pijn, lijden en oorlog en raakten afgesloten van onze herinnering aan ons begin- en eindstation. De Donkere Moeder is degene die ons wakker schudt. Zij doet ons bewust worden van wie we werkelijk zijn. Zij baart de herinnering aan de lichtvonk in ons, waardoor wij weer kinderen van het licht kunnen worden. Zij laat ons in ons hart de parel vinden. In

deze neer- en opgaande beweging is zij de kosmische Moeder van het Begin en het Happy End. Maar zij heeft ook een duidelijk aarde-aspect. Zij is een op Aarde de Moeder voor haar aardse kinderen.

Het kruis van de Donkere Moeder. In het werkkerrein van de Zwarte Madonna valt een kruisvorm te onderscheiden. Het kruis heeft een *verticale* balk en een *horizontale*. In de *verticale* as is Zij een kosmische Moeder die hemel en aarde verbindt in een naar beneden- en opwaarts gerichte beweging. Die beweging van uit en thuis komt als eerste aan de orde. In de *horizontale* as is Zij 'Onze Moeder die in de Aarde is'. In deze tijdslijn verbindt zij zich met de aarde en de mensheid door tijden en culturen heen. Zij manifesteert zich 'van Oer- tot Eindtijd'.

2. De Zwarte Madonna, 'Onze Moeder die in de Aarde is'

Onze Moeder die in de Aarde is. Tot zover de verticale as van het kruis. Verder nu met de *horizontale* waar Zij zich manifesteert als 'Onze Moeder die in de Aarde is'. In deze tijdslijn verbindt zij zich zoals gezegd met de aarde en de mensheid door tijden en culturen heen: 'van Oer- tot Eindtijd'.²

De Donkere Moeder van de zwarte mammoettand. De donkere oermens stamt uit Afrika. De oermoeders die men uitsnijdt zijn soms donker neem de Venus van Lespugue uit 23.000 v. Chr. gesneden uit een zwarte mammoettand.³ Recent antropologisch onderzoek bij moderne niet-westerse inheemse culturen sluit aan bij archeologisch bewijsmateriaal uit oude culturen. Bewijzen stapelen zich op dat zowel de moderne als de oude jagers-voedselverzamelaarsters-culturen vreedzaam, vrouwvriendelijk en egalitair zijn (geweest).⁴

De Donkere Moeder en de maan. De vele kalenders met maansymbolen bewijzen dat dit lunaire of maanculturen zijn geweest. Iedere omloop van de maan(d) wisselt de maan van gestalte in wassende, volle, afnemende en donkere maan. Licht en duister wisselen elkaar af. Tijdens de drie dagen duisternis trekken de vrouwen van allerlei leeftijdsgroepen zich terug in donkere grotten. Diegenen onder hen die menstureren, bloeden – gezeten op mossen – en de aarde neemt dit 'heilige' bloed op.⁵

Het samenspel van licht en donker. Onderwijl laten zij hun actieve linkerhersenhelft rusten en dalen af in hun donkere en oudere rechterhersenhelft. Zij bereiken diepe lagen van hun onderbewuste. Geworteld in de kracht van de aarde, ontdekken zij een lichtlichaam te hebben en reizen daarmee onbekommerd door de sferen.

Vanaf 4000 v. Chr. neemt met de overheersing van het mannelijke en dominantie van de mannelijke linkerhersenhelft, het lijden sterk toe. Nu worden volgens Rudolf Steiner hun fijnstoffelijke klederen zo zwaar dat zij dit niet meer kunnen.⁶ De aarde wordt nu ervaren als een gevangenis, als een tranendal. Maar zover is het in de tijd van de oermoeders nog niet; zij kennen het samenspel van licht en donker nog.

De Donkere Moeder van Licht en Donker. Na de IJstijd smelt het ijs en ontwikkelen megalietenbouwers de *vroege landbouw-culturen*. Nu verbindt de Donkere Moeder zich met de donkere vruchtbare Aarde. In deze periode verdeelt de Moeder zich in tweeën. Jaarlijks toont zij haar lichte gezicht in de lente en zomer; in herfst en winter echter toont zij haar donkere gezicht. Nu is zij de Zwarte. Uit de baarmoederlijke duisternis van de megalitische graven als Newgrange wordt in Midwinter het nieuwe licht geboren.⁷ In deze culturen zijn licht en duisternis zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden; zij kunnen niet zonder elkaar. Duisternis is nog niet eng. De hel bestaat nog niet.

De Moeder van Licht, Donker en Nieuw Licht. Later ontstaat in hoog- ontwikkelde landbouwculturen het beeld van de drievoudige Moeder met lente, zomer en winter waaruit zich de nieuwe lente ontwikkelt. In Zeeland zijn er 370 altaarstenen van Moedergodin Nehalennia gevonden. Twee hiervan tonen Nehalennia van Zeeland als drievoudige godin.⁸ Je ziet Nehalennia als Dochter, Moeder en Grootmoeder. Er bestaan in Duitsland 850 altaren van De Drie Dames of Matronen en opnieuw zien wij Dochter, Moeder en Grootmoeder in de kleuren wit-rood-zwart. De Grootmoeder kleurt zich zwart. Als doodsgodin is zij tegelijk een geboortegodin, want zij baart leven vanuit de dood zoals zij uit de winter de lente baart.⁹

De Donkere Moeder van de krachtplaats. In Europa plaatsen megalietenbouwers op kruisingen van kracht- of energielijnen van de aarde grote stenen, soms in cirkels, soms in lange rijen, soms markeren zij de plek met een dolmen (tafel) of menhir (lange steen). Het is vaak in de buurt van een bron in een grot, of een bron op een berg of een bron bij een heilige boom. Met name op breuklijnen tussen tectonische platen is de magnetische kracht van de aarde-energie sterk. Hier doen zich bijzondere lichtverschijnselen voor, die met een modern woord plasmabollen genoemd worden. Zij zijn recentelijk onderzocht; ze gaan in het Nederlandse volksverhaal voor 'spoken' of witte wieven door.¹⁰ In deze energierijke omgeving krijgen de mensen *visioenen*. In de thermale bronnen met geneeskrachtig water dat diep uit de aarde komt, vinden talrijke *genezingen* plaats. De verklaring kan, naar moderne wetenschappelijke inzichten bewijzen, gevonden worden in de yin-energie van de aarde die hier als een schaal de kosmische yang-energie aantrekt en opvangt. Er ontstaat zo een vortex.¹¹ In het Heilig Huwelijk van Aarde en Hemel is de mens in balans. Mensen in deze balans ervaren met alles en allen verbonden te zijn... eenheid tussen boven en beneden, buiten en binnen, voor en achter en links en rechts...kortom tussen licht en donker.

De Donkere Moeder en de patriarchale volken. In Europa arriveren vanaf 4000 v. Chr. patriarchale nomadische steppevolken die oudere vrouwvriendelijke en egalitaire culturen aan zich onderwerpen.¹² Desondanks nemen ze veel van de landbouwende culturen over. Ook zij gaan houden van de drievoudige Moeder in haar derde donkere grootmoeder-aspect. Na de Kelten, arriveren Mediterrane volken als de Grieken en de Romeinen; zij introduceren tal van donkere godinnen in

Noordwest- Europa. Het is echter een misvatting te denken dat dit de volken zijn geweest die de Donkere Moeder binnenbrengen.

De oude clanmoeder Ana van vòòr de Kelten wordt in Europa ook in haar zwarte grootmoeder-aspect al vanaf megalitische tijden op krachtplaatsen vereerd. Zij is de Grote Moeder uit de tijd van de Reuzenstein, de megaliet.¹³

Patriarchale volken bouwen hun eigen centra op deze plaatsen en geven de Donkere Moeder transcultureel door aan de vroege Christenen. Zij richten bovenop de resten van oudere Keltische en Romeinse heiligdommen christelijke kapellen en kerken in. Dat zullen ze blijven doen tot 1350 na Chr. Dan wordt bouwen op een krachtcentrum definitief als 'heidens' afgeschaft.

De Donkere Moeder van Grieken en Romeinen. De Grieken introduceren hun Donkere Griekse Artemis; zij heeft een belangrijk centrum in Marseille, de stad waar Maria Magdalena met haar gevolg zal landen en waar zij zal genezen en onderwijzen. De Romeinen brengen een Donkere Klein-Aziatische Kybele mee; zij zal onder andere een centrum krijgen in Lyon dat in de christelijke tijd een Zwarte Madonna-centrum wordt. De Romeinen brengen een donkere Venus maar de godinnentempel in de aardschoot bij Monserrat in Noord-Spanje; zij brengen een donkere Isis onder andere naar Parijs; en ook schieten later de Zwarte Madonna's als paddestoelen de grond uit. Tot slot brengen de zigeuners uit India de zwarte Sara naar de Camargue in Zuid-Frankrijk; zij strijkt neer in Les Saintes Maries de la Mer, de plaats waar zich twee Maria's uit het gevolg van Maria Magdalena zullen vestigen.¹⁴

De Zwarte Madonna wordt witgewassen. Volksverhalen bewijzen dat dat de Rooms-Katholieke kerk uit alle macht probeert de wonderen die op voor-christelijke krachtplaatsen plaatsvinden, toe te schrijven aan de christelijke Maria, liefst de blanke Witte Maria met de blozende appelwangetjes en de blauw-witte jurk. Driekwart van de 320 Zwarte Madonna-beelden die in 1988 door Jacques Bonvin geteld worden, zijn inmiddels witgewassen.¹⁵

De Zwarte Madonna is populair. In moderne tijden is het respect voor Moeder Aarde weer sterk aan het toenemen. Men maakt pelgrimages naar krachtplaatsen die vanuit een krachtige yin-energie ook een krachtige kosmische yang-energie aantrekken, waardoor er zoals gezegd, krachtige vortexen ontstaan. Hier word je opgeladen en boven jezelf uitgetild.

De Zwarte Madonna en Maria Magdalena. Zwarte Madonna-centra kennen ook vaak een verering voor Maria Magdalena of te wel Maria de bruid. Voor sommige Nieuwetijds-pelgrims een dubbele reden om hier naar toe te gaan. Zou Maria Magdalena ook donker van huid geweest zijn, zoals Oudtestamentische dochters van Wijsheid als de koningin van Sheba en Shulamiet uit het Hooglied? Of zou zij als priesteres van de Nazoreense christenen, die een onderafdeling van de Essenen vormden, een zwarte mantel gedragen hebben? Historische bronnen bewijzen dat Maria Magdalena met haar gevolg is geland in Marseille en bijna 30 jaar in Zuid-Frankrijk heeft geleefd en gewerkt.¹⁶ Zij heeft hier aan de kinderen van het licht een verborgen, ondergronds en kosmisch christendom verkondigd over licht en donker. Later mocht het niet meer zijn en weer later ten tijde van Katharen en Tempeliers opnieuw vernietigd moest worden.¹⁷

Maria Magdalena is populair. De Zwarte Madonna vertegenwoordigt voor de pelgrim nieuwe stijl Moeder Aarde uit een vervlogen matriarchale tijd; op haar krachtplaatsen kun je tot jezelf komen, oude pijnen verwerken en transformeren. Maria Magdalena is op een andere wijze belangrijk voor hen. Zij eren haar niet als Maria de Moeder maar Maria de Bruid. In haar bloedrode kleed waarover zij soms een groene mantel draagt, staat zij symbool voor de volle vruchtbare maan, voor het herstel van het respect voor lichaam, ziel, de materie, de seksualiteit en de Aarde. Vrouwen uit de Nieuwetijds-groepen offeren in Haar naam aan Moeder Aarde hun met water vermengde menstruatie-bloed. Zij hebben niet veel op met de Witte Madonna; zij beschouwen haar als patriarchaal aftreksel van een veel oudere en zelfstandige Moeder; voor hen is Zij het tegenwicht en complement van de Vader in de hemel. De Witte Maria is de steriele, onbevleete en zondeloze Moeder-Maagd, die of met gebogen hoofd op haar Kind neerkijkt of het contact met de aarde verliest wanneer zij gaat hemelen.¹⁸

Het christendom van Maria Magdalena. Getuige de vondst van 13 vroeg-christelijke boeken in Boven-Egypte bij Nag Hammadi in 1945, heeft Maria Magdalena een *kosmisch christendom* verkondigd.¹⁹ Zij wordt genoemd 'diegene die het Al kende'. In de Pistis Sophia spreekt Jezus haar aan als 'degene die hij in al de mysteriën van de hemel zal inwijden'. Zij moet het *Lied van de Parel* gekend hebben. Zij brengt de slapende Koningskinderen van haar tijd opnieuw het contract in herinnering dat is gegrift in hun hart; zij maakt hen bewust van de parel in het hart. Zij is een dochter van Wijsheid, de Moeder van het Begin.

De Zwarte Madonna baart een lichtend Kind. Met grote regelmaat toont de Donkere Moeder ons op haar schoot een volwassen witte Mens: een Lichtmens. Nu eens heeft zij een donker gelaat maar wel twee witte handen; dan weer is er naast een donkere hand één witte hand. Zij speelt met donker en licht. Zij brengt ons bij de donkere en onbewuste kant. Sinds de patriarchale tijden is deze door schaamte, schuld en zonde een zware last geworden; door de zware omhulling is het licht in ons bijna uitgedoofd. Zij doet ons inzien dat wij als kinderen van het licht onze lichte binnenkant kunnen herontdekken en kunnen laten stralen in de duisternis. Als we dat doen wordt de duisternis transparant en transformeert tot licht. Net als die oester dat deed met die parel.

Annine van der Meer, 21 september 2015.

¹ Annine van der Meer, *Van Sophia tot Maria, De wedergeboorte van de verborgen Moeder in de 21^e eeuw*, Geesteren, 2009, 204-05, 232; A. F. J. Klijn, *Apokriefen van het Nieuwe Testament II*, Kampen, 1990, 126-131 met volledige tekst Lied van de Parel.

² Annine van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd. De Moeder van donker en licht en haar dochter Maria Magdalena*, Den Haag, 2015.

³ Zie mijn boeken *Venus is geen Vamp* en *The Language of MA the primal mother* uit 2009 en 2013 deel 1 h 4.

⁴ Steve Taylor, *The Fall. The Insanity of the Ego in Human History and The Dawning of A New Era*, Arlesford UK, 2005.

⁵ Annine van der Meer, *Van Venus tot Madonna. Een verborgen geschiedenis*, Den Haag, 2006, 2015 (derde druk) 98, 101, 107, **111 n 48**.

⁶ Daniëlle van Dijk, *Het Christusbewustzijn. Een moderne Inwijdingsweg*, Zeist, 2008, 45-46 citeert Rudolf Steiner, *De christelijke inwijding en de mysteriën van de oudheid*, GA 8, Zeist, 2000.

⁷ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, 92.

⁸ Annine van der Meer, *Nieuw Licht op Nehalennia. Over een Zeeuwse Moedergodin uit de vaderlandse geschiedenis*, Den Haag, 2015, 61, 63.

⁹ Annine van der Meer, *De Drie Dames uit Duitsland. De Matronen en Nehalennia. Moedergodinnen uit de vaderlandse geschiedenis*, Den Haag, 2015, 8.

¹⁰ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, 34-35; Susan Rennison, *Afstemmen op de Kosmos, Electromagnetische en spirituele evolutie*, 2008, Ne. vert. Deventer, 2010, 66 spreekt van van 'natuurlijke zelfplichtende formaties en vermeldt het onderzoek en een foto van de Russische onderzoeker A. Dmitriev.

¹¹ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, 31 n 105 en 37 n 147; Susan Renisson, *Afstemmen op de Kosmos*, 168 vermeldt yin- en yang-lijnen; Jaap van Etten, *Geschenken van Moeder Aarde'. Aarde energieën, vortexen, lijnen en rasters*, Amsterdam, 2013, 86 doet dit ook.

¹² Annine van der Meer, *The Language of MA the primal mother. The evolution of the female image in 40,000 years of global Venus Art*, Den Haag, 2013 deel 1 h 5 voor uitgebreide analyse van de relatie koude-periode en 'volksverhuizingen' met overzicht.

¹³ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, h 4 par 5 'De Zwarte Steen van Ana in Le Puy-en-Velay'.

¹⁴ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, h 6 'De Zwarte godinnen uit het Oosten', par 6.1 'Artemis van Marseille'; par 6.2 'Kybele van Lyon'; par 6.3 'Isis in Parijs'; par 6.4 'Venus in Monserrat' en tot slot par 6.5 'Sara la Kali in Les Saintes Maries de la Mer'.

¹⁵ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, h 9 par 10 'De Zwarte Madonna witgewassen', met talloze vb.

¹⁶ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, h 7 'De Zwarte Madonna en Maria Magdalena' 175, 183 met verwijzing naar Rabanus Maurus en Griekse originelen van de hand van de joods-christelijke kerkvader Hegesippus.

¹⁷ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, h 8 par 8.12 'Maria Magdalena en de Katharen' en par 8.13 'Sophia, Maria Magdalena en de Zwarte Madonna bij de Tempeliers'.

¹⁸ Anna Fedele, 'Black' Madonna versus 'white' Madonna. Gendered power strategies in alternative pilgrimages to Marian shrines', *Gender and Power in Contemporary Spirituality: Ethnographic Approaches*, Anna Fedele, Kim Knibbe eds., New York Routledge, 2013.

¹⁹ Van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd*, 175.